

Napomena: ako u razrednoj zajednici postoji učenik koji se zove Petar preporučljivo je promijeniti ime dječaka u priči.

Priča preuzeta iz Priručnika Programa prevencije vršnjačkog nasilja za sigurno i poticajno okruženje u školama: Stop nasilju među djecom, Ured UNICEF-a za Hrvatsku str.148. (preuzeto s https://www.unicef.hr/wp-content/uploads/2016/01/Stop_nasilju_medju_djecom_prirucnik.pdf)

Razderano srce

Jednoga utorka ujutro, kad je zazvonila budilica, Petar nije ustao iz kreveta. Deset minuta nakon toga njegova mama otvara vrata sobe i kaže: "Hajde, ponovno ćeš zakasniti u školu. Stvarno si ljenčina!" (PODERITE KOMADIĆ)

"Ali mama, ne osjećam se dobro!"

"Zašto se uvijek ponašaš kao mala beba?" (PODERI) pita Petrova mama. "Uvijek se osjećaš loše kad je tjelesni u školi. Samo ti ustani i spremi se. Tvoj je brat već gotov!" (PODERI)

Petar se brzo obukao i otišao u kuhinju nešto pojesti. Njegov stariji brat Ivan je upravo završavao. "Ja idem mama", rekao je.

"Čekaj Petra!" rekla je mama.

"Taj šmokljan uvijek kasni." (PODERI), reče Ivan "Ne želim zakasniti."

Petar je potrčao za starijim bratom i na vrijeme su stigli na školski autobus. Ali, upravo kad su se vrata autobusa zatvorila, Petar se sjetio da je ostavio na pisaćem stolu domaću zadaću. Pitao je vozača bi li mogao pričekati da se vrati i uzme zadaću. Vozač ga je pogledao: "Što je tebi blesane?" (PODERI) "Pa nije ovo taksu! Uostalom, tako ti i treba kad kasniš!" (PODERI)

Kad je stigao u školu Petar je rekao učiteljici da je zaboravio domaću zadaću a ona je odgovorila: "Petre, to je već četvrti put ovaj mjesec da zaboravljaš domaću zadaću. Jesi li zaista radio? Počinjem misliti da lažeš." (PODERI) "Bojim se da ću morati porazgovarati s tvojim roditeljima o tome."

Petar je volio sportove, ali je mrzio tjelesni jer je bio najmanji od svih dječaka u razredu. Toga dana trebali su igrati košarku koja je bila jedan od najgorih sportova za Petra. Učiteljica je zamolila djecu da se podjele u dva tima, Lavove i Tigrove. Za nekoliko trenutaka bilo je deset dječaka u svakom timu, a Petar je bio jedini koji je ostao neraspodijeljen. (PODERI)

Kapetan Lavova je rekao: "Mi ga nećemo. On nije dobar igrač." (PODERI)

"On nije Tigar. Više sliči na uplašenu mačku." (PODERI), rekao je kapetan Tigrova. Ostali su se dječaci počeli smijati. (PODERI)

Na kraju je učiteljica raspodijelila Petra u tim Lavova, ali on je sjedio na klupi cijelo vrijeme jer ga kapetan nije htio uključiti u igru. (PODERI)

Toga je dana nakon škole Petrov brat Ivan igrao nogomet sa svojim prijateljima nedaleko njihove kuće. Petar je bio znatno bolji u nogometu nego u košarci. Nogomet mu je bio najdraži sport. Zato je pitao Ivana može li i on igrati. "Ni slučajno", rekao je Ivan, "ti bi upropastio igru." (PODERI)

Njihova je mama to čula i rekla: "Trebao bi pustiti bratu da igra s vama, Ivane."

"Ali mama on je prespor" (PODERI) "i uvijek je nekome na putu." (PODERI)